

கர்த்தர் கேட்கிறார் - விடுவிக்கிறார்

ஓய்வுநாள் பிற்பகல்

இவ்வார ஆராய்ச்சிக்கு: சங் 139:1-18; சங்கீதம் 121; சங் 17:8; மத் 23:37; 1கொரி. 10:1-4; எபி 4:15, 16.

மனன வசனம்: நீதிமான்கள் கூப்பிடும்போது கர்த்தர் கேட்டு, அவர்களை அவர்களுடைய எல்லா உபத்திரவங்களுக்கும் நீங்கலாக்கிவிடுகிறார். சங் 34:17.

பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டித்து, தாங்குகிற சர்வமகத்துவ கர்த்தர், தனிப்பட்ட தேவனாக தம்மை வெளிப்படுத்தி, தம் மக்களோடு உறவை ஏற்படுத்தி, அதைப் பராமரிக்கிறார் என்கிற உண்மையை சங்கீதங்கள் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றன.

தேவன் பரலோகத்திலும் பூமியிலும் தமது மக்களுக்கும் சிருஷ்டிப்புக்கும் நெருக்கமாக இருக்கிறார். சங் 73:23,25. அவர் 'வானங்களில் தமது சிங்காசனத்தை' ஸ்தாபித்திருந்தாலும் (சங் 103:19) 'மேகங்களில் ஏறிப் போகிறவராக' இருந்தாலும் (சங் 68:4, சமகால மொழிபெயர்ப்பு), 'தம்மை நோக்கிக் கூப்பிடுகிற யாவருக்கும், உண்மையாய்த் தம்மை நோக்கிக் கூப்பிடுகிற யாவருக்கும்' சமீபமான வராகவும் இருக்கிறார். சங் 55:16-22.

சங்கீதங்களை எழுதத் தூண்டியதும் ஜீவ னுள்ள தேவன்தாம்; அவை எழுதப்பட்டதும் அவரை நோக்கித்தாம்; அவர் வேண்டுகளுக்குச் செவிகொடுத்து, பதிலளிக்கிறார்.

தேவன் அருகில் இருக்கிறார் என்பதற்கு சரியான பிரதிவினை அவருக்கு விசுவாசமாகவாழ்வதும், அவருடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதும் ஆகும். இஸ்ரவேலின் தேவன் என்று தம்மை வெளிப்படுத்துகிற இந்தத் தேவன் இந்த விசுவாசத்திற்கும் கீழ்ப்படிதலுக்கும் குறைவாக எதையும் தமது மக்களிடம் எதிர்பார்ப்பதில்லை.

2024 ஜனவரி 27 வகுப்புக்காகப் படிக்கவேண்டிய பாடம்

என் முகம் உமக்கு மறைவாக இருக்கவில்லை

சங்கீதம் 139:1-18. தேவனுடைய வல்லமை (சங் 139:1-6), பிரசன்னம் (சங் 139:7-12), தயவு (சங் 139:13-18) பற்றி இவை என்ன விவரிக்கின்றன? தேவனுடைய வாக்குறுதிகள் குறித்து தேவ தயவிலிருந்து என்ன அறியலாம்?

ஒருவருக்கு உதவிசெய்ய விரும்பியும் அதற்கான வசதிகள் இல்லாமல் இருந்திருக்கிறீர்களா? அதுபோல, சிலர் உங்களுக்கு உதவி செய்ய விரும்பியும், உங்கள் தேவைகள் என்னவென்று புரியாமல் இருந்திருக்கலாம். அதிக அன்பும், நல்ல நோக்கமும் கொண்டவர்கள் தவறினாலும் தேவன் நம்மையும் நம் சூழ்நிலைகளையும் பற்றி சரியாக அறிந்திருக்கிறார்; அதற்கான வசதிகளும் அவரிடம் உள்ளன. எனவே, உதவி, விடுதலை குறித்த அவரது வாக்குறுதிகள் வெற்று பேச்சுக்கள் அல்ல, மாறாக உறுதியான நிச்சயங்கள்.

சங்கீதக்காரனை தேவன் எவ்வளவு சரியாக அறிந்திருந்தார் என்றால், அவர் தன் தாயின் கருவில் இருக்கும்போது கூட அவருடைய கண்களுக்கு மறைவாக இருக்கவில்லை. சங் 139:13,15. தேவ அறிவு காலத்தையும் (சங் 139:2), உள்ளான எண்ணங்களையும் (சங் 139:2,4), இடத்தையும் (சங் 139:3) மிஞ்சியது; அதனால் சங்கீதக்காரனுடைய ஒட்டுமொத்த இருப்பையும் அறிந்திருந்தார். தேவனுடைய அந்த அற்புத அறிவுக்கு அவருடைய சிருஷ்டிப்பு தன்மையும், தம் மக்களுக்கு நெருக்கமாக அவர் இருப்பதும் தான் காரணம்.

தேவன் நம்மை நெருக்கமாக அறிந்திருக்கிறார் என்கிற உண்மை நம்மைப் பயப்படச் செய்யாமல், இயேசுவின் கரங்களுக்குள்ளும், சிலுவையில் நமக்காக அவர் நிறைவேற்றி இருப்பவைகளுக்குள்ளும் நம்மை ஓடச் செய்ய வேண்டும். இயேசுவை விசுவாசிக்கும்போதுதான் தேவனுடைய நீதி நமக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது; 'நீதி(யாகிய)' அவரே நமக்குக் கொடுக்கப்படுகிறார். ரோமர் 3:5,21.

தேவபிரசன்னம் பாதாளம் மட்டும் (ஷியோல், 'கல்லறை'), 'இருளிலும்' இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது (சங் 139:8,11,12). பொதுவாக, இப்படிப்பட்ட இடங்களில் தேவன் வாசம்பண்ணுவதாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுவதில்லை. சங் 56:13. மேலும் அவரது பிரசன்னம் 'விடியற்காலத்துச் செட்டைகள்' முதல் (கிழக்கு), 'சமுத்திரத்தின் கடையாந்தரங்கள்' வரை (மேற்கு) இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தேவன் அணுகமுடியாத ஓர் இடத்தை பிரபஞ்சத்தில் நாம் கண்டுபிடிக்க முடியாது என்கிற உண்மையைத்தான் இந்த உருவகங்கள் காட்டுகின்றன. தேவன் இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு உட்பட்டவரல்ல என்று சில நினைக்கிறார்கள்; ஆனால் அவர் அதற்கு நெருக்கமாக இருக்கிறார்; அதை தாங்கி நடத்துகிறார். எபி 1:3.

தேவன் நம்மைப் பற்றி அனைத்தையும் அறிந்தவராக இருப்பதால், அவர் நமக்கு உதவிசெய்ய முடியும். தேவன் தன்னை ஆராய்ந்து பார்க்க அழைக்கிறார்; அதன்மூலம் தேவனோடான உறவுக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிற எதையும் தன் வாழ்க்கையிலிருந்து அவர் அகற்றமுடியும்.

தங்களைப் பற்றிய மிகமோசமான உண்மைகளும் தேவனுக்குத் தெரியும் என்பதால், அதை அச்சுறுத்தலான அனுபவமாக சிலர் கருதுகிறார்கள். அப்படியானால், கவிசேஷம் ஏன் நம்முடைய ஒரே நம்பிக்கையாக இருக்கிறது?

தேவனுடைய பராமரிப்புகுறித்த நிச்சயம்

நம் அன்றாட விவகாரங்களில் தேவன் எவ்வாறு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்? சங்கீதம் 40:1-3, சங்கீதம் 50:15, சங்கீதம் 55:22, சங்கீதம் 121.

தம்மை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறவர்களின் சார்பாகச் செயல்படுகிற ஜீவனுள்ள ஒரு தேவனாகவே வேதாகமத்தில் தேவன் தம்மை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

சங்கீதக்காரன் 'கர்த்தரை எப்பொழுதும் எனக்கு முன்பாக வைத்திருக்கிறேன்' என்று சொல்லுகிறார். சங் 16:8. அதனால்தான் தேவனை நம்பி, அவரை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறார். சங் 7:1; சங் 9:10. அவர் 'ஆழங்களிலிருந்து' கூப்பிடும் போது, கர்த்தர் அவருக்குச் செவிகொடுப்பாராம் (சங் 130:1,2); இது, வாழ்க்கை சூழ்நிலை எதுவும் தேவனுடைய சர்வமகத்துவ ஆளுகைக்கு அப்பாற்பட்டதில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. எனவே, சங்கீதக்காரனுடைய கூப்பிடுதல்கள் எதுவும் வீணாகப் போவதில்லை.

உண்மையுள்ள ஒருவருடைய வாழ்க்கையில் சிருஷ்டிகளின் வல்லமை செயல்படும் வித்தத்தை சங் 121 போற்றுகிறது. அந்த வல்லமையால் கிடைப்பது:

1. 'உன் காலைத் தள்ளாடவொட்டார்' சங் 121:3. 'கால்' என்பது ஒருவருடைய வாழ்க்கை பயணத்தைச் சுட்டக்காட்டுகிற உருவகம். சங் 66:9; சங் 119:105; நீதி. 3:23. 'தள்ளாடுதல்' என்பதற்கான எபிரெய் வார்த்தை, தேவன் உலகத்திற்கும் (சங் 93:1), சீயோனுக்கும் (சங் 125:1) கொடுக்கிற பாதுகாப்பைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

2. இஸ்ரவேலைக் காக்கிறவர் உறங்குவதுமில்லை தூங்குகிறதுமில்லை என்பது தம் பிள்ளைகளுக்காகச் செயல்பட தேவன் எப்போதும் விழிப்போடும் ஆயத்தமாகவும் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிற ஓர் உருவகம். சங் 125:3,4.

3. கர்த்தர் 'உனக்கு நிழலாயிருக்கிறார்' என்பது யாத்திராகமத்தின் காலத்தில் இருந்த மேகஸ்தம்பத்தை நினைவூட்டுகிறது. யாத் 13:21,22. அதுபோல, கர்த்தர் தம்முடைய மக்களுக்கு சரீர, ஆவிக்குரிய பாதுகாப்பை அருளுகிறார்.

4. கர்த்தர் வலது பக்கத்தில் இருக்கிறார். சங் 121:5. வலது கரம்தான் ஒருவர் வேலைசெய்ய பயன்படுத்துகிற, பெலமுள்ள கரமாக இருக்கும். சங் 74:11; சங் 89:13. இங்கே தேவன் அவர்களுக்கு அருகிலும், பட்சமாகவும் இருப்பதைக் காட்டுகிறது. சங் 16:8; சங் 109:31; சங் 110:5.

5. கர்த்தர் தம் மக்களைப் பாதுகாக்கிறார். சங்கீதம் 121:6-8. எல்லாதீமைகளிலிருந்தும் தேவன் தம்பிள்ளைகளைப் பாதுகாக்கிறார். 'வெயிலோ', 'நிலவோ' அவர்களைச் சேதப்படுத்துவதில்லை. அவர்களது 'போக்கையும்' 'வரத்தையும்' தேவன் பாதுகாப்பார். கவிதை நடையிலான இந்த உருவகவார்த்தைகள் தேவனுடைய விலாவாரியான, இடைவிடாத பராமரிப்பைக் காட்டுகின்றன.

அடிப்படை செய்தி என்ன? சங்கீதக்காரன் தேவனுடைய அன்பின் பராமரிப்பில் நம்பிக்கையாக இருக்கிறார். நாமும் அப்படியே இருக்கவேண்டும்.

தேவனுடைய பராமரிப்பின் நிஜத்தை நாம் அனுபவிக்கக்கூடிய நடை முறையிலான சில வழிகள் என்ன? தேவன் உங்களுக்குள்ளும் உங்களுக்காகவும் செயல்பட உதவும்படி அவரோடு ஒத்துழைக்க என்ன செய்யலாம்?

ஆபத்துக்காலத்தில் அடைக்கலம்

ஆபத்துக்காலத்தில் சங்கீதக்காரன் என்ன செய்கிறார்? சங்கீதம் 17:7-9, சங்கீதம் 31:1-3, மற்றும் சங்கீதம் 91:2-7.

சங்கீதக்காரனுக்கு பல்வேறு இக்கட்டுகள் நேரிடுகின்றன; அப்போது கர்த்தரிடம் திரும்புகிறார்; அவர் ஆபத்துக்காலத்தில் அடைக்கலமாக இருக்கிறார். நம்பிக்கை என்பது, வாழ்க்கையின் எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் தேவனுடைய கர்த்தத்துவத்தை ஒத்துக்கொள்ளத் முழுமனதோடு தீர்மானிப்பது. ஆபத்துசமயத்தில் செயல்படாத நம்பிக்கை எப்போதுமே செயல்படாது.

‘நான் கர்த்தரை நோக்கி: நீர் என் அடைக்கலம், என் கோட்டை, என் தேவன், நான் நம்பியிருக்கிறவர் என்று சொல்லுவேன்’ என்கிற சாட்சியானது, கடந்த காலத்தில் தேவனோடு ஏற்பட்ட அனுபவத்திலிருந்து சங்கீதக்காரன் சொல்லுகிற சாட்சியாகும். சங் 91:2. அதுவே அவரது எதிர்கால விசுவாசத்தைப் பெல்படுத்துகிறது. தேவனை சங்கீதக்காரன் உன்னதமானவர், சர்வவல்லவர் என்று அழைக்கிறார். சங் 91:1,2. தேவனுடைய ஈடு இணையற்ற மகத்துவத்தை அது நினைவூட்டுகிறது.

தேவனில் ஒருவர் என்னென்ன பாதுகாப்பைப் பெறமுடியும் என்பதையும் சங்கீதக்காரன் சொல்லுகிறார்: ‘மறைவு’ (‘புகலிடம்’ அல்லது ‘மறைவதற்கான இடம்’), ‘நிழல்’ (சங் 91:1), ‘அடைக்கலம்’, ‘கோட்டை’ (சங் 91:2), ‘சிறகுகள்’, ‘பரிசை’, ‘கேடகம்’ (சங் 91:4) மற்றும் ‘தாபரம்’ சங் 91:9. பாதுகாப்பான இடங்களை சங்கீதக்காரன் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார். நிழல், கோட்டை, கேடகம் போன்ற வார்த்தைகளின் ஆழம் புரிவதற்கு அப்பகுதியில் வெயிலின் தீவிரம் பற்றியும், இஸ்ரவேல் வரலாற்றில் போர்க் காலங்களில் கேடகம் அல்லது கோட்டையால் கிடைத்த பாதுகாப்புபற்றியும் புரிந்திருக்க வேண்டும்.

சங்கீதம் 17:9; மத்தேயு 23:37இல் வருகிற உருவகம் என்ன, அது வெளிப்படுத்துவது என்ன?

‘உம் செட்டைகளின் நிழல்’ என்பதுதான் மிகவும் நெருக்கமான உருவகங்களில் ஒன்றாக இருக்கமுடியும். சங் 17:8; சங். 57:1; சங். 63:7. ஒரு தாய் பறவையின் பாதுகாப்பைப் போன்ற ஆறுதலும் நிச்சயமும் கிடைப்பதை இந்த உருவகம் காட்டுகிறது. தன் செட்டைகளில் வைத்து தன் குஞ்சுகளைப் பாதுகாக்கிற ஒரு கழுக்குக்கும் (யாத் 19:4; உபா 32:11), மேலும் தன் சிறகுகளின் கீழ் தன் குஞ்சுகளைக் கூட்டிச் சேர்க்கிற கோழிக்கும் கர்த்தர் ஒப்பிடப்படுகிறார். மத் 23:37.

பேரழிவுகள் நேரிடுகிற சமயங்களில், கர்த்தருடைய பாதுகாப்பு கண்ணுக்குத் தெரியாத போது எவ்வாறு செயல்படுகிறோம்? இந்த வேதனைகள் கர்த்தர் நம்மோடு இல்லாலாததற்கான அடையாளங்களா?

பாதுகாப்பவர், இரட்சிப்பவர்

யாத்திராகம சம்பவம்பற்றி பவுல் சொல்லுவது என்ன? 1கொரி 10:1-4. அதன் மூலம் அவர் கற்றுக்கொடுக்க விரும்புகிற ஆவிக்குரிய பாடம் என்ன?

எகிப்திலிருந்து இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் தேவனால் விடுவிக்கப்பட்ட நிகழ்வானது சங்கீதம் 114இல் எவ்வாறு கவிதை நடையில் விவரிக்கப்படுகிறது?

எகிப்திய அடிமைத்தனத்திலிருந்து தேவன் தம் பிள்ளைகளை அற்புதமாக விடுவித்தது பற்றி கவிதை வர்ணனையில் சங்கீதம் 114 பேசுகிறது. பழைய ஏற்பாடு முழுவதிலும், ஏன் புதிய ஏற்பாட்டிலும் கூட, எகிப்திய விடுதலை சம்பவமானது, தம் பிள்ளைகளை விடுவிக்கும் தேவ வல்லமையின் அடையாளமாகக் கருதப்படுகிறது. அதைத்தான் 1கொரிந்தியரின் முதல் சில வசனங்களில் பவுல் பேசுகிறார்; அச்சம்பவத்தை இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள்ளான இரட்சிப்பின் ஓர் உருவகமாகப் பார்க்கிறார்.

தேவனுடைய இறையாண்மை மூலம் கிடைக்கிற தெய்வீக விடுதலையையும் சங்கீதம் 114 சுட்டிக்காட்டுகிறது; அவர் சிருஷ்டிகர் என்பதால் இயற்கையின் ஆற்றல்கள் மேல் வல்லமையுள்ளவர்; அவ்வாறுதான் யாத்திராகமத்தில் தம் மக்களைக் காப்பாற்றினார். இஸ்ரவேலர் வாக்குத்தத்த தேசத்தை நோக்கிச் செல்லும்போது எதிர்த்த மனித ஆற்றல்களையும் இயற்கை ஆற்றல்களையும் சமுத்திரம், யோர்தான் நதி, மலைகள், குன்றுகள் போன்றவைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. உபா 1:44; யோசவா 3:14-17. ஆனாலும் அவை எல்லாவற்றின் மேலும் தேவன் சர்வமகத்துவராக இருக்கிறார்.

எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லா இடங்களிலும் தேவ பிள்ளைகள் ஆபத்தை எதிர்கொண்டு தான் பரம எருசலேமை நோக்கிச் சென்றிருக்கிறார்கள். குன்றுகளைத் தாண்டி, வானத்தையும் பூமியையும் சிருஷ்டித்தவரை நோக்கிப் பார்க்குமாறு சங்கீதங்கள் ஊக்குவிக்கின்றன. சங் 121:1.

சங்கீதம் 114 சொல்வது உண்மை என்பதை இயேசு கடலை அடக்கியதிலிருந்தும், தாம் உலகத்தை மேற்கொண்டதால் திருச்சபை எதற்கும் பயப்படவேண்டாமென அவர் சொன்னதிலிருந்தும் அறியலாம். மத் 8:23-27; யோவான் 16:33.

தம் மக்களுக்காக கர்த்தர் செய்கிற மகத்தான கிரியைகள் அவருடைய பிரசன்னத்தைக் கண்டு பூமி முழுவதையும் நடுங்கச் செய்யவேண்டும். சங் 114:7. இந்த நடுக்கத்தை தேவனை அங்கீகரிப்பதாகவும் தொழுவதாகவும் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமே தவிர, திகிலூட்டுவதாகப் பார்க்கக்கூடாது. சங் 96:9; சங் 99:1. தேவன் தங்கள் பக்கத்தில் இருக்கும்போது விசுவாசிகள் எதைக் குறித்தும் பயப்படவேண்டியதில்லை.

விசுவாசிகள் சந்திக்கிற சில ஆவிக்குரிய ஆபத்துக்கள் யாவை, சங்கீதக்காரனுடைய காலத்தைப் போல இன்று நமக்கும் நேரிடுகிற இந்த ஆபத்துகளில் நாம் அகப்படாதவாறு கர்த்தருடைய வல்லமையைச் சார்ந்திருப்பதற்கு என்ன செய்யலாம்?

பரிசுத்த ஸ்தலத்திலிருந்து ஒத்தாசை

சங்கீதம் 3:4; சங்கீதம் 14:7; சங்கீதம் 20:1-3; சங்கீதம் 27:5; சங்கீதம் 36:8; சங்கீதம் 61:4; மற்றும் சங்கீதம் 68:5, 35. இந்த வசனங்களின்படி, ஒத்தாசை எங்கிருந்து வருகிறது?

ஆவிக்குரிய அடைக்கலம், சரீர அடைக்கலம், ஒத்தாசை ஆகியவை பற்றிய கருத்தான பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் பின்னணியில் சொல்லப்படுகிறது. பரிசுத்த ஸ்தலம்தான் ஒத்தாசைக்கும் பாதுகாப்புக்கும் இரட்சிப்புக்குமான இடம். அது இக்கட்டில் உள்ளவர்களுக்குப் புகலிடம். தேவன் தம் பரிசுத்த ஸ்தலத்திலிருந்து திக்கற்றவைகளையும் விதவைகளையும் பாதுகாத்து, தம் மக்களுக்குப் பெலனளிக்கிறார். ‘பூரணவடிவுள்ள சீயோனிலிருந்து தேவன் பிரகாசிக் (கும்)’ போது, (சங் 50:2), தேவனுடைய நீதியான நியாயத்தீர்ப்புகள் அறிவிக்கப்படுகின்றன; கர்த்தரிடமிருந்து ஆசீர்வாதம் புறப்படுகிறது. சங் 84:4; சங் 128:5; சங் 134:3.

பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் அடைக்கலமானது, உலகத்தின் வேறு எந்த இடத்திலும் வழங்கப்படுகிற பாதுகாப்பைவிட மேலானது; ஏனென்றால் தேவன் தனிப்பட்ட விதத்தில் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் வாசம்பண்ணுகிறார். ஆலயக் கட்டிடம் அல்ல, அங்குள்ள தேவப்பிரசன்னம்தான் பாதுகாப்பை அளிக்கிறது. அதுபோல, சீயோன் பர்வதம் சாதாரண ஒரு குன்றுதான்; ஆனால் கர்த்தர் வாசம்பண்ணுகிற பர்வதமாக இருப்பதால், அது எல்லா பர்வதங்களையும்விட மேலானது. சங் 68:15, 16; ஏசா 2:2.

‘நம்முடைய பலவீனங்களைக்குறித்துப் பரிதபிக்கக்கூடாத பிரதான ஆசாரியர் நமக்கிராமல், எல்லாவிதத்திலும் நம்மைப்போல் சோதிக்கப்படும், பாவமில்லாதவராயிருக்கிற பிரதான ஆசாரியரே நமக்கிருக்கிறார். ஆதலால், நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும், ஏற்ற சமயத்தில் சகாயஞ்செய்யங்கிருபையை அடையவும், தைரியமாய்க் கிருபாசனத்தண்டையிலே சேரக்கடவோம்’. எபி 4:15,16.

பரிசுத்த ஸ்தலம் பற்றி சங்கீதக்காரன் சொல்லுவதோடு இந்த வசனங்கள் எந்தெந்த வழிகளில் ஒத்துப்போகின்றன?

தேவனுடைய பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் பரிசுத்த தன்மையைப் பார்க்கும்போது, மனிதர்கள் அனைவரும் பாவிக்கின்றனர், தேவதயவைப் பெறத்தகுதியற்றவர்கள் என்றும் சங்கீதக்காரன் ஒத்துக்கொள்கிறார்; தேவனுடைய உண்மையையும் கிருபையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே விடுதலை கிடைப்பதாகச் சொல்லுகிறார். சங் 143:2, 9-12. நம்மிடமுள்ள எதுவும் தேவனுக்குமுன் நம்மைத் தகுதிப்படுத்த முடியாது. மனந்திரும்பி, தேவ கிருபையையும் மன்னிப்பையும் ஏற்றுக்கொள்வதால் மட்டுமே தேவனுக்கு சரியான உறவில் நிற்கமுடியும்; தேவனுடைய நிச்சயத்திற்காகவும் விடுதலைக்காகவும் மன்றாடமுடியும். ஆசரிப்புக் கூடார ஆராதனையானது இயேசுவில் காணப்படுகிற இரட்சிப்பைச் சுட்டிக் காட்டியது.

மேலும் படிக்க:

விடாப்படியாக ஜெபிப்பது, கொஞ்சமும் குறைவில்லாமல் நம்புவது ஆகியவற்றின் ஆற்றல்பற்றியாக்கோபின் அனுபவத்திலிருந்து என்ன அறியலாம்?

சங்கீதங்கள் தேவனிலான நம்பிக்கை வாதத்தைப் பெலப்படுத்துகின்றன; அவர், தங்கள் வாழ்க்கையை தம்முடைய மகத்துவ கரங்களில் நம்பி ஒப்படைப்பவர்களுக்கு ஒருபோதும் கைவிடாத அடைக்கலமாக இருக்கிறார். 'தம்மில் நம்பிக்கை வைப்பவர்களுக்கு தேவன் மகத்தானவைகளைச் செய்கிறார். அவருடைய மக்களெனச் சொல்லிக்கொள்வோர் ஏன் அதிக பெலத்தைப் பெறமுடிவதில்லை என்றால், அவர்கள் தங்கள் சொந்த ஞானத்தை அதிகம் நம்புகிறார்கள்; தங்களுக்காக தேவன் தம் வல்லமையை வெளிப்படுத்த வாய்ப்பளிப்பதில்லை. தம்மை நம்புகிறபிள்ளைகள் தம்மில் முழு நம்பிக்கை வைத்து, தமக்கு உண்மையோடு கீழ்ப்படிந்தால், அவசர நேரங்களில் எல்லாம் அவர்களுக்கு உதவி செய்வார்'.

ஆனாலும், சில சங்கீதங்களில் உள்ள வாக்குத்தத்தங்கள் நம்முடைய தற்போதைய சூழ்நிலைக்கு பொருந்தாதது போலத் தோன்றும்போது, அவற்றைப் புரிந்துகொள்வது கடினமாக இருக்கிறது. அதுபோன்ற நேரங்களில், சிலுவையில் அதிக வல்லமையோடு வெளிப்பட்ட தேவனுடைய தயவில் நம்பிக்கை வைக்கப் பழகவேண்டும்.

மேலும் சில சமயங்களில், பொய்யான நம்பிக்கையை வளர்க்கவும் சில சங்கீதங்களைப் பயன்படுத்த வாய்ப்புள்ளது. சங்கீதம் 91:11, 12 வசனங்களை சாத்தான தவறாகப் பயன்படுத்திய போது, இயேசு சொன்ன பதில், தேவனை நம்புவதென்றால், அவரைச் சோதிப்பதல்ல என்பதையும் (மத் 4:5-7) அல்லது, அவரது சித்தத்திற்கு முரணாக துணிகரமாக தேவனிடம் கேட்பதல்ல என்பதையும் உணர்த்தவேண்டும்.

கிறிஸ்துவின் சபையின் அல்லது தனிப்பட்ட கிறிஸ்தவரின் மகத்தான வெற்றிகள் தாலந்தாலோ கல்வியாலோ செல்வத்தாலோ மனித தயவாலோ கிடைத்தவையாக இருக்காது. மாறாக, தேவனை அவரது சிங்காசன அறையில் சந்தித்து, ஊக்கமும் வியாகுலமுமான விசுவாசத்தோடு வல்லமையின் கரங்களைப் பற்றியதால் கிடைத்தவையாக இருக்கும்.

கலந்துரையாடக் கேள்விகள்

- 1 சூழ்நிலைகள் முற்றிலும் எதிராக இருக்கும்போது தேவனை நம்புவது பற்றி செவ்வாய்க்கிழமை ஆராய்ச்சியின் கடைசியில் கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கான பதிலைக் கலந்தாலோசியுங்கள். தேவனுடைய பாதுகாப்புபற்றி சங்கீதங்களில் அற்புதமான வாக்குறுதிகள் இருந்தாலும், இவற்றை எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது, இப்படி எவ்வாறு மனிதர்களுக்கு நடக்கிறது? சரி, அந்த அற்புத வாக்குறுதிகளை எழுதிய சங்கீதக்காரன் தான் ஆபத்துக்காலத்தைச் சந்தித்திருக்க மாட்டாரா அல்லது அதைச் சந்தித்த உண்மையுள்ள மனிதர்களைப் பற்றி அறிந்திருக்கமாட்டாரா?
- 2 எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் கொஞ்சமும் குறையாத நம்பிக்கையை நாம் எவ்வாறு தேவனில் வளர்த்துக் கொள்ளலாம்? உதாரணமாக, சங் 91:14; சங் 143:8, 10; சங் 145:18-20. எது இந்த நம்பிக்கையை இழக்கச் செய்யலாம்? மேலாசமான காலங்களில் அவரை நம்பக் கற்றுக்கொள்வதற்கு, நன்மையான காலங்களில் அவரில் நம்பிக்கையாக இருப்பது ஏன் அவசியமாக இருக்கிறது?

ஜெபத்திற்கும் பதில் கிடைத்தது

ஜோ பியாலோ

மார்க்கரேட்டும் அவரது கணவர் லேவானாவும் ஒருநாள், ஆஸ்திரேலியாவின் பெர்த்தில் தங்கள் வீட்டில் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்; 2000 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலுள்ள நியூ கிளீக்குச் சென்றிருந்தவர்கள் அப்போதுதான் திரும்பியிருந்தார்கள்.

நியூ கிளீயில் விமான நிலையத்தில் இருந்தபோது, அப்பா சொன்ன வார்த்தைகள் நினைவிற்கு வந்தன. “மார்க்கரேட், நீ பொத்த சென்றதும், மறுநாளில் என் தேவன் உனக்காக வீட்டில் காத்துக்கொண்டிருப்பார்” என்று சொல்லி ஜெபித்தார்.

மார்க்கரேட் மற்றும் லேவானாவின் வீட்டிற்கு சற்று தூரத்தில், புத்தக ஊழியர் ஜோலைங்கும், அவருடைய நண்பர்கள் பலரும் செவந்த்-டே அட்வென்டிஸ்ட் ஆலயத்தில் ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அன்று ஊழியத்திற்குச் செல்லும்போது, தேவன் தலையிட வேண்டுமெனக் கேட்டார்கள்.

இரண்டு மணி நேரம் கழித்து, மார்க்கரேட் மற்றும் லேவானாவின் வீட்டை ஜோ தட்டினார். அந்தத் தெருவிலிருந்த மற்ற வீடுகளைப்போலவே அந்த வீடும் இருந்தது.

லேவானா வீட்டின் கதவைத் திறந்து, ஜோ காட்டின சமையல் புத்தகத்தை அமைதியாகப் பார்த்தார். அதில் அவர் ஆர்வம் காட்டவில்லை. பிறகு எலன் ஓய்ட் எழுதின மாபெரும் போராட்டம் என்கிற புத்தகத்தை ஜோ கொடுத்தார்.

லேவானா அந்தப் புத்தகத்தின் பக்கங்களைத் திரும்பிப்பார்த்துவிட்டு, தன் மனைவியை அழைத்தார்.

“நம்மிடம் இந்தப் புத்தகம் இருக்கிறதா?” என்று கேட்டார்.

மார்க்கரேட் வந்து, அந்தப் புத்தகம் தங்களிடம் இருப்பதாகச் சொன்னார். பிறகு, ஜோவைப் பார்த்து, தான் ஒரு முன்னாள் செவந்த்-டே அட்வென்டிஸ்ட் என்று கூறினார். சொல்லும்போதே வார்த்தைகள் திக்கின.

“நேற்று இரவுதான் நியூ கிளீயிலிருந்து வந்தோம். நான் அங்கிருந்து கிளம்பும்போது என் அப்பா என்னிடம், தேவன் எனக்காக இங்கு காத்திருப்பார் என்று கூறினார்” என்றார்.

பெர்த்தில் அப்போது வெப்பம் 43 டிகிரி செல்சியஸ். ஜோவுக்கு உடல் சிலிர்த்தது. அவளும் மார்க்கரேட்டும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டார்கள்; மார்க்கரேட்டுடைய அப்பாவின் ஜெபத்தை தேவன் கேட்டதை எண்ணி, ஆச்சரியமடைந்தார்கள்.

“நான் உங்கள் சபைக்கு வந்து, இந்தச் சாட்சியைச் சொன்னால் அருமையாக இருக்குமல்லவா?” என்று கேட்டார்.

“கண்டிப்பாக” என்று ஜோ சொன்னாள். இருவரும் தங்கள் தொலைபேசி எண்களைப் பரிமாறிக் கொண்டார்கள்.

ஒரு சில வாரங்கள் கழித்து, பி்க்ளி செவந்த்-டே அட்வென்டிஸ்ட் ஆலயத்தில் கண்ணீரோடு மார்க்கரேட் சாட்சி சொன்னார்; வழிதப்பி, திரிந்துகொண்டிருந்த ஒரு ஆட்டுக்குட்டியை தேவன் கண்டுபிடித்ததாகக் கூறினார். பப்புவ நியூ கிளீயில் ஒரு அப்பா செய்த ஜெபத்திற்கு, ஆஸ்திரேலியாவில் மாபெரும் போராட்டம் புத்தகத்தைக் கொண்டுசென்ற ஒரு பெண் மூலமாக தேன் பதிலளித்தார்.